

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم با عرض سلام خدمت استاد عزیز: استاد من الان به یه سری نتایجی رسیدم می‌خواستم نظرتون را بدونم. من خیلی به این بیماری صعب‌العلاجی که گرفتم فکر کردم و دیدم که همین بیماری برکات زیادی برای من داشته هست، و باعث پخته شدن من شده هست، و باعث شده که توکل و امیدم فقط به مسبب‌الاسباب باشد، و همین بیماری باعث شده که همیشه بگم خدایا امیدم به تو هست. ۱- ولی الان احساس شدید به درد دل با کسی دارم نمی‌دونم با کی حرف بزنم؟ ای کاش کسی پیشم بود تا باهاش دل‌سیر حرف می‌زدم. این احساس خوب هست یا بد؟ ۲- استاد دلم خیلی هوای رفتن از این دنیا را داره، از دنیا زده شده‌ام؛ می‌گم ای کاش زود مرگم برسه و برم؛ نمی‌دونم چرا این جوری شدم؟ تا حالا من شما را ندیدم ولی واقعا دوستتون دارم. استاد عزیز بعضی نقاط بدنم که روم همیشه نامش را ببرم به خاطر بیماری داره مثل آتیش می‌سوزه، ان‌شالله به حق این ماه عزیز همه مریضان شفا پیدا کنند و من حقیر هم جز اون‌ها باشم. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده هم از حضرت حق برای جناب‌عالی تقاضای شفای عاجل دارم. آری به چیزهایی رسیده‌ای و می‌خواهی با ارائه‌ی آن‌ها خود را شکوفا کنی، چیز خوبی است. می‌شود با خدا موضوع را در میان بگذاری و بگویی: خدایا تو بودی که به من فهماندی همه کاره تویی و تو بودی که به من نشان دادی کارهایت همه از سر حکمت است. مناجات‌های خَمسه عشر زبان شما را با خدا در دهانتان می‌چرخاند. موفق باشید